

ELEMENTY PRACY OPERACYJNO-ROZPOZNAWCZEJ w poszukiwaniach osób zaginionych

mł. insp. dr inż. Robert Maciejczyk
ORCID 0000-0003-3111-0555

Zastępca Kierownika
Zakładu Służby Kryminalnej CSP

Poszukiwania osób zaginionych stanowią jedno z ustawowych zadań Policji. Trzeba jednak zaznaczyć, że mają one charakter multidyscyplinarny. Osoby zajmujące się poszukiwaniami zaginionych powinny posiadać umiejętności z wielu dziedzin. Ustawodawca wyposażył Policję w wiele narzędzi prawnych ułatwiających pracę przy poszukiwaniach osób zaginionych. Można do nich zaliczyć metody pracy operacyjnej i ich szczególną postać – wykorzystanie danych telekomunikacyjnych.

Wstęp

Szybki rozwój nauki i technologii stwarza wiele nowych możliwości w obszarze służącym dobru społecznemu i doboru jednostki, jednak umożliwia również powstanie nowych metod działalności przestępczej. Uwzględniając rozwój cywilizacyjny, zniesienie granic pomiędzy krajami Unii Europejskiej, zmniejszenie barier kulturowych, ułatwiające przestępcom przemieszczanie się po obszarze różnych państw i skuteczne ukrywanie przed poniesieniem odpowiedzialności karnej za dokonane czyny, jak również widoczną potrzebę aktywnych działań poszukiwawczych wobec osób zaginionych, kierownictwo Policji dokonało szeregu zmian i reform jednostek Policji w zakresie poszukiwań¹.

Celem przedmiotowego artykułu jest dokonanie analizy możliwości wykorzystania informacji pozyskiwanych w ramach pracy operacyjno-rozpoznawczej w czynnościach poszukiwania osób zaginionych. Jako metodę badawczą przyjęto analizę obowiązujących uregulowań prawnych, w szczególności ustaw będących podstawą

działania poszczególnych służb w zakresie czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz możliwości współpracy organów państwowych z przedsiębiorcami, w tym operatorami telekomunikacyjnymi.

W ocenie Rzecznika Praw Obywatelskich problem zaginięć jest przedmiotem ożywionej debaty publicznej, zarówno ze względu na skalę, jak i wrażliwy charakter zjawiska. Ludzie giną bez względu na płeć, wiek, status społeczny, wykształcenie. Część zaginięć to efekt przemyślanej, bardziej lub mniej, ale świadomej decyzji takiej osoby. Inne to wynik różnego rodzaju wypadków losowych bądź typowe zagubienia².

Policja wprowadziła specjalnie opracowane procedury postępowania, m.in. zdefiniowała kategorie zaginięć. Do każdej z nich przyporządkowano oddzielne, odpowiednio sprofilowane grupy czynności, jakie powinny być podjęte w ramach poszukiwań prowadzonych w danym typie. Dokładnie określiła także katalog danych, które policjant przyjmujący zgłoszenie powinien ustalić. Dodatkowo podczas nowelizacji ustawy o Policji zadbało o wprowadzenie zapisów prawnych, ułatwiających

policjantom pracę, m.in. obecnie mogą oni tworzyć bazy danych zawierające kody DNA osób zaginionych i przetwarzając te dane³.

Jak wskazują profesor Ewa Gruza i profesor Ireneusz Sołtyszewski, podczas poszukiwania osób zaginionych wykorzystuje się narzędzia kryminalistyczne w dwóch obszarach, pierwszy dotyczy działań poszukiwawczych, drugi natomiast połączony jest z identyfikacją osoby⁴. Wskazani naukowcy jako „narzędzia kryminalistyczne” definiują działania taktyczne, zaliczając do nich również czynności operacyjno-rozpoznawcze; informacje zawarte w bazach danych oraz kryminalistyczne metody identyfikacji osób⁵.

Narzędzia w poszukiwaniach i identyfikacji

Po przyjęciu zawiadomienia o zaginięciu osoby, określeniu poziomu zaginięcia należy dokonać rejestracji, a następnie zorganizować i przeprowadzić poszukiwania na terenie ostatniego miejsca pobytu osoby zaginionej. Kolejną czynnością jest rozpytanie osób, które miały kontakt z zaginionym, w miejscu pracy i w miejscu zamieszkania⁶. Celem rozpytania jest zebranie informacji o zaginionym, jego trybie życia, warunkach osobistych, sytuacji rodzinnej, pracy zawodowej, istniejących sporach, które mogą być przyczyną zaginięcia, oraz czy osoby z otoczenia zaginionego mogą dostarczyć informacji istotnych dla postępowania⁷. Kolejnym działaniem jest sprawdzenie placówek służby zdrowia, pogotowia opiekuńczego, izb, domów dziecka, izb wytrzeźwień, noclegowni w rejonie zamieszkania i zaginięcia osoby. Prowadząc czynności poszukiwawcze, należy również sprawdzić ostatnie miejsce pobytu zaginionego. Sprawdzenie takiego miejsca, zazwyczaj połączone z rozpytaniem, pozwala na ujawnienie i zabezpieczenie śladów i dowodów kryminalistycznych, które pomagają w budowaniu kierunków dalszych poszukiwań oraz są nośnikiem danych do bezpośredniej identyfikacji osoby zaginionej (linie papilarne, DNA, pismo ręczne). Prowadzone działania poszukiwawcze mogą również obejmować przegląd monitoringu wizyjnego. Prawnie zabezpieczony obraz wizyjny z rejonu miejsca zaginięcia osoby oraz miejsc, w których po raz ostatni mogła być widziana, powinien zostać pobrany i poddany właściwej analizie. Niezbędne jest również sprawdzenie, czy w rejonie zaginięcia nie odnaleziono nieznanymi zwłok, których rysopis może odpowiadać osobie zaginionej. Należy także pozyskać aktualną i wyraźną fotografię osoby zaginionej; dokonać rejestracji przedmiotów i dokumentów, które zaginiony miał przy sobie lub nimi dysponował, w bazie Krajowego Systemu Informacyjnego Policji. Zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych należy wykorzystać strony internetowe, środki masowego przekazu, portale społecznościowe oraz inne możliwe środki komunikacji do przekazu informacji o zaginięciu⁸.

Według E. Gruzy i I. Sołtyszewskiego wśród narzędzi wspierających powyższy proces znajduje się również

zbieranie danych wiktymologicznych o zaginionym. Naukowcy odwołują się do praktyki przeprowadzania wywiadu wiktymologicznego, który może być pomocny w określeniu tzw. podatności wiktymologicznej, która jest indywidualną skłonnością osoby do stania się ofiarą przestępstwa. Nie jest to świadome działanie takiej osoby, ale np. skłonność do zachowań ryzykownych czy cechy osobowościowe, m.in. skłonności depresyjne, masochistyczne, prowokacyjne, autodestrukcyjne, żądza wrażeń, zniechęcenie do życia⁹.

Omawiany wywiad wiktymologiczny może być wykorzystany m.in. do tworzenia profilu psychologicznego osoby zaginionej. Profilowanie psychologiczne według E. Gruzy i I. Sołtyszewskiego to czynności obejmujące analizę śladów kryminalistycznych powstałych na miejscu zdarzenia, danych wiktymologicznych, zachowania zaginionego, które zmierzają do stworzenia profilu zaginionego, czyli zbudowania logicznej, spójnej, zwartej jego charakterystyki. Celem profilu jest odkrycie potencjalnych motywów zaginięcia, refleksji, emocji przed zaginięciem, co pozwala na hipotetyczne określenie miejsca przebywania osoby zaginionej¹⁰.

Istotnym wsparciem dla działań poszukiwawczych, szczególnie w sprawach wielowątkowych, może być metoda pracy, jaką jest analiza kryminalna. Analiza ta pozwala na przetworzenie, ocenę oraz wykorzystanie informacji napływających do zespołu poszukiwawczego. Oznacza to poszukiwanie i identyfikację powiązań między informacjami dotyczącymi zaginięcia a wszelkimi innymi danymi z różnych źródeł, pozyskanymi w trakcie czynności administracyjno-porządkowych, dochodzeniowo-śledczych i operacyjno-rozpoznawczych¹¹.

E. Gruza i I. Sołtyszewski uważają, że z narzędzi technicznych wykorzystywanych w trakcie poszukiwań najlepsze są mobilne stanowiska poszukiwań. Ich możliwości pozwalają na wykorzystanie lokalizacji GPS czy dronów jako urządzeń monitorujących przestrzeń, szczególnie gdy poszukiwania są prowadzone na rozległych terenach¹².

W działaniach poszukiwawczych na dużą skalę sprawdzają się przeznaczone do tego celu mapy cyfrowe, programy komputerowe i bazy danych¹³.

Czynności operacyjno-rozpoznawcze – wybrane metody w poszukiwaniach, dane telekomunikacyjne

Czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi są prawnie określone, niejawne działania prowadzone poza procesem karnym i administracyjnym, odwołujące się do wiedzy kryminalistycznej, mające prowadzić do wykrycia, rozpoznania i utrwalenia dowodów przestępczej działalności. Spełniają one funkcje rozpoznawcze, wykrywcze, ukierunkowujące postępowanie dowodowe, weryfikujące uprzednie ustalenia, zapobiegawcze (profilaktyczne), ochronne, zabezpieczające. Stanowią podstawę skutecznego zwalczania przestępczości, wiążącą się jednak z ograniczeniem gwarancji dla jednostki w zakresie jej prawa do

DZIAŁANIA OPERACYJNO-ROZPOZNAWCZE W POSZUKIWANIACH

prywatności i autonomii informacyjnej¹⁴. Przyjmuje się, że czynności operacyjno-rozpoznawcze są umocowanymi ustawowo, z reguły niejawnymi działaniami organów ścigania, realizowanymi w celach informacyjnych, prewencyjnych, wykrywczych lub dowodowych. Czynności operacyjno-rozpoznawcze nie są niczym innym jak metodami zbierania informacji i dowodów przez organy ścigania¹⁵. Jedną z metod pozyskiwania informacji, w celu wsparcia działań poszukiwawczych, jest uzyskiwanie oraz przetwarzanie tzw. danych telekomunikacyjnych. Przepisy wykluczają powszechność i dowolność pozyskiwania danych telekomunikacyjnych. Został ustanowiony odpowiedni tryb kontroli i nadzoru nad ich pozyskiwaniem. Podmiot prowadzący działalność telekomunikacyjną może przekazać informacje jedynie policjantowi upoważnionemu przez Komendanta Głównego Policji, Komendanta CBSP, Komendanta BSWP, Komendanta CBZC lub komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji do pozyskiwania tego typu wiedzy za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej lub bezpośrednio na ustne żądanie policjanta posiadającego pisemne upoważnienie ww. osób. Należy w tym miejscu dodać, że pozyskanie danych telekomunikacyjnych nie jest tożsame z kontrolą operacyjną, a zatem powoduje znacząco mniejszą ingerencję w prawo do prywatności. Dostęp do danych telekomunikacyjnych, jak również okres retencji danych umożliwiają Policji skuteczne podejmowanie czynności operacyjnych ukierunkowanych m.in. na gromadzenie danych w procesie wsparcia działań. Uzyskiwanie przez Policję danych telekomunikacyjnych podlega ograniczeniom ustawowym. Przepisy art. 20c ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2023 r. poz. 171, z późn. zm.) wykluczają powszechność posiadania przez każdego policjanta uprawnienia do uzyskiwania danych telekomunikacyjnych. Szczegółowość uprawnienia do uzyskiwania danych telekomunikacyjnych jest jednym z elementów gwarancyjnych dla tych danych, a zwłaszcza dla ich ochrony. Ponadto ograniczenie w ramach Policji do uzyskiwania danych telekomunikacyjnych wynika z charakteru czynności operacyjno-rozpoznawczych, w toku których te dane mogą być uzyskane, jak również jest reglamentowane celami zapobiegania i wykrywania przestępstw oraz wsparcia działań poszukiwania osób zaginionych. Specyfika pracy operacyjnej Policji, w szczególności jej skuteczność, wymaga pełnej dyskrecjonalności i ostrożności w działaniu, w tym również w korzystaniu z dostępnych metod jej prowadzenia. Uzyskanie danych telekomunikacyjnych musi być uzasadnione specyfiką lub zakresem zadań wykonywanych przez jednostki organizacyjne Policji albo prowadzonych przez nie czynności, z tego względu przepisy art. 20c ustawy o Policji zawierają skuteczne i adekwatne ograniczenia do nadmiernego lub nieuzasadnionego wykorzystywania tej metody w realizowanych zadaniach Policji.

Poza ustawą o Policji zasady dostępu do danych telekomunikacyjnych regulują wewnętrzne przepisy i zarządzenia Komendanta Głównego Policji, np. zarządzenie nr 51 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 marca 2022 r. w sprawie uzyskiwania i przetwarzania przez Policję

danych telekomunikacyjnych, pocztowych oraz internetowych¹⁶. Zarządzenie to w sposób szczegółowy określa w rozdziale 2 (*Uzyskiwanie i przetwarzanie danych*), kto i w jakich okolicznościach może być upoważniony do występowania o udostępnienie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, operatorów pocztowych lub usługodawców świadczących usługi drogą elektroniczną danych, o których mowa w art. 20c ust. 1, art. 20cb ust. 1 oraz art. 20da ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. Dokument ten reguluje również zasady postępowania z otrzymanymi danymi, sposób ich przechowywania oraz zasady ich zniszczenia. Przy uzyskiwaniu danych za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej niezbędne jest ponadto spełnienie wymogów pozwalających na identyfikację osoby uzyskującej dane, a także na ustalenie rodzaju oraz czasu ich uzyskania, jak również spełnienie wymogów bezpieczeństwa (zabezpieczeń technicznych i organizacyjnych) w zakresie uniemożliwienia dostępu do danych osobom nieuprawnionym. Przepisy ustawy o Policji wykluczają powszechność i dowolność w podejmowanych działaniach i metodach pracy operacyjnej, w tym przypadku w zakresie uzyskiwania danych telekomunikacyjnych również poprzez ustanowienie odpowiedniego trybu kontroli i nadzoru prokuratora nad pozyskiwaniem tych danych. Materiały uzyskane od operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w celach wykrywania przestępstw lub zapobiegania im, zawierające informacje mające znaczenie dla postępowania karnego, Policja przekazuje właściwemu miejscowo i rzeczowo prokuratorowi, zaś te materiały, które nie zawierają informacji mających znaczenie dla postępowania karnego, podlegają niezwłocznemu komisijnemu i protokolarnemu zniszczeniu. W celu wsparcia działań poszukiwawczych Policja może uzyskać dane:

- 1) z wykazu, o którym mowa w art. 179 ust. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1648, z późn. zm.),
- 2) o których mowa w art. 161 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,
- 3) w przypadku użytkownika, który nie jest osobą fizyczną, numer zakończenia sieci oraz siedzibę lub miejsce wykonywania działalności gospodarczej, firmę lub nazwę i formę organizacyjną tego użytkownika,
- 4) w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej – także nazwę miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione użytkownikowi¹⁷.

W celu poszukiwania osób zaginionych Policja może uzyskać dane telekomunikacyjne, pocztowe i internetowe oraz może je przetwarzać bez wiedzy i zgody osoby, której dotyczy¹⁸.

Prowadząc czynności rozpytania osoby zgłaszającej zaginięcie, należy podkreślić wagę współpracy rodziny czy osób bliskich z Policją zaangażowaną w poszukiwania. Niezbędne jest wskazanie, że jakość informacji, które przekazują członkowie rodziny czy inne osoby najbliższe, ma wpływ na szybkość odnalezienia zaginionej osoby. Policjanci zajmujący się sprawą po-

trzebują odpowiedniej ilości informacji o zaginionym oraz okolicznościach jego zaginięcia, aby podjąć właściwe działania zmierzające do odszukania osoby żywej i zdrowej. Ponieważ każda, nawet z pozoru mało znacząca, informacja może mieć kluczowe znaczenie dla pozytywnego zakończenia poszukiwań, należy inspirować osobę zgłaszającą do przekazywania wszystkich informacji bez ich filtrowania i selekcji, szczerze i zgodnie z prawdą¹⁹. Zgodnie z procedurą Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych należy dążyć do ustalenia numerów telefonów, którymi posługuje się osoba zaginiona lub posługiwała się w przeszłości²⁰. Ustala się również numery telefonów, adresy bliskich, znajomych, z którymi utrzymywała kontakt teraz lub w przeszłości. Pozyskuje się opis cech charakterystycznych wyglądu, w tym cech zwracających uwagę w zachowaniu lub sposobie bycia. Rozpytuje się najbliższych, co osoba mogła mieć przy sobie, czy zabrała to z domu, pytania dotyczą konkretnych rzeczy (np. ubrań, kosmetyków, dokumentów, pieniędzy, sprzętu typu latarka itp.). Niezbędne jest pozyskanie informacji, czy osoba zaginiona posiada konta w mediach społecznościowych, należy ustalić nazwę portalu, nazwę użytkownika, login, adres. Sprawdza się, czy zaginiony ma karty programów lojalnościowych, karty płatnicze, karty kredytowe oraz nazwy banków, w których je posiada. Ustalenia powinny przynieść informacje, jakie są ulubione miejsca osoby, gdzie często i chętnie przebywa, czy posiada jakieś szczególne miejsce, o którym opowiadała. Bardzo ważnym elementem jest informacja, jak przebiegała ostatnia doba, czy wydarzyło się coś nietypowego, jak zachowywała się osoba w ciągu ostatnich 24 godzin. Prowadzący rozpytanie powinien również dążyć do uzyskania wiedzy, jak wyglądały ostatnie tygodnie, miesiące przed zaginięciem, czy zmieniło się coś w życiu osoby zaginionej, czy doświadczyła jakiegoś kryzysu, np. utraty pracy, trudności finansowych, rozwoju, utraty bliskiej osoby, choroby, porodu, przeprowadzki, zmiany szkoły, zmiany pracy. Pytania obejmują również zagadnienie, czy nastąpiła jakaś zmiana w zachowaniu osoby zaginionej, ograniczenie kontaktów z bliskimi, rezygnacja z dotychczasowych zajęć, zmiana wyglądu zewnętrznego, problemy zdrowotne, zmiana stylu i efektywności pracy, rozdawanie rzeczy osobistych, porządkowanie swoich spraw, zmiana trybu funkcjonowania w sferze snu i odżywiania, sięganie po używki, zainteresowanie śmiercią oraz rozmowy o niej, wahania nastroju. Istotna jest także wiedza, czy w ciągu ostatnich miesięcy osoba zaginiona sięgała po alkohol lub inny podobnie działający środek. Zgłaszający zaginięcie powinni również wskazać, czy zdarzały się w przeszłości opuszczenia miejsca pobytu, pracy zaginionej osoby bez pozostawienia informacji, dokąd się udaje, kiedy wróci oraz z kim będzie przebywać. Dąży się również do pozyskania wiedzy, czy osoba zaginiona leczyła się lub leczy, w tym na choroby psychiczne, jakie są objawy chorób psychicznych, jakie są objawy innych chorób, jakie leki może posiadać przy sobie, jakie leki zażywa systematycznie oraz czy w leczeniu jest wymagany sprzęt specjalistyczny. W przypadku chorób psychicznych można

zbierać informacje o występujących urojeniach i formie ich przebiegu u osoby zaginionej. Budując zbiór informacji o zaginionej, uwzględniamy też wiedzę najbliższych o sposobie radzenia sobie w sytuacjach trudnych, czy zaginiona osoba szuka pomocy, czy zamyka się w sobie, oraz jakie są dominujące cechy jej charakteru, najbardziej charakterystyczny rys osobowości, np. optymista, pesymista, kreatywny, odważny, lękliwy, energiczny, wytrwały, szybko zniechęcający się. Można również podjąć próbę ustalenia z osobami najbliższymi, czy osoba zaginiona posiada lub posiadała kontakty kryminogenne w grupach przestępczych zajmujących się np. narkotykami, handlem ludźmi, itp. Ponadto należy sprawdzić, czy nie była członkiem sekty²¹.

W ocenie Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych KGP, gdy najpóźniej do 3. doby nie zostanie zakończona akcja poszukiwawcza, niezbędna jest analiza sprawy w oparciu o następujące kryteria, które mogły mieć wpływ na wydłużenie poszukiwań: zwłoka w zgłoszeniu zaginięcia; zgłoszenie zaginięcia przez osobę uprawnioną pod naciskiem, wpływem innych osób albo przez inną osobę; wyraźny motyw (emocjonalny, materialny, nieporozumienia rodzinne, przeszkoda w osiągnięciu celu i inne); nieścisłości i rozbieżności w podawanych przez zgłaszającego faktach i okolicznościach, płatanie się i wycofywanie z wcześniejszych zeznań; rozbieżności pomiędzy wersją zgłaszającego a wersjami innych osób (członków rodziny, bliskich znajomych) lub innymi faktami; lansowanie „swojej wersji” zmierzającej do skierowania poszukiwań w niewłaściwą stronę; brak zaangażowania w poszukiwanie, unikanie rozmów na temat zaginięcia; przeszłość kryminalna, „agresywna natura” zgłaszającego; wybranie tzw. mniejszego zła przez zgłaszającego (przyznanie się do przestępstwa o mniejszym ciężarze gatunkowym w celu uniknięcia odpowiedzialności za przestępstwo o cięższym charakterze); przeprowadzenie remontu lub generalnego sprzątnięcia w okresie zaginięcia²². Jak wskazuje Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych KGP, na podstawie wieloletnich doświadczeń związanych z prowadzeniem spraw poszukiwawczych, można wyodrębnić wspólne, charakterystyczne cechy (oznaki) mogące wskazywać na możliwość popełnienia zabójstwa osoby zaginionej przez osobę najbliższą lub osobę z jej bliskiego kręgu znajomych. Nie muszą wystąpić wszystkie te przesłanki łącznie, jednak im więcej ich występuje, tym większe prawdopodobieństwo, że możemy mieć do czynienia z zabójstwem²³.

Podsumowanie

Podsumowując, należy stwierdzić, że obecny stan prawny dotyczący współpracy Policji z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi zapewnia odpowiedni poziom podejmowanych działań przez Policję w zakresie poszukiwań osób zaginionych, a także kontrolę nad tymi danymi. Zwrócić trzeba uwagę na fakt, że specyfika realizowanych zadań przy poszukiwaniach wymusza działania bez zbędnej zwłoki, aby skutecznie odnaleźć osobę, nie dopusz-

DZIAŁANIA OPERACYJNO-ROZPOZNAWCZE W POSZUKIWANIACH

czając do utraty zdrowia lub życia. Należy podkreślić, że w aktualnie obowiązujących aktach normatywnych uregulowano podstawę prawną pozyskiwania danych telekomunikacyjnych, m.in. w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw oraz wsparcia działań poszukiwawczych osób zaginionych. Rozstrzygnięty prawnie jest również tryb postępowania z materiałami zawierającymi informacje telekomunikacyjne.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy uznać wykorzystanie danych telekomunikacyjnych przez służby w celu wsparcia procesu poszukiwań osób zaginionych za adekwatne zarówno do obecnych możliwości, jak i do form oraz poziomów poszukiwań. W wielu wypadkach odnalezienie zaginionego bez wykorzystania danych telekomunikacyjnych byłoby znacznie utrudnione lub nawet niemożliwe. Można stwierdzić, że dane telekomunikacyjne są obecnie bardzo ważnym materiałem analizy informacji w trakcie poszukiwania osób zaginionych.

Prawidłowa weryfikacja posiadanych informacji, również dotyczących szeroko pojętych danych telekomunikacyjnych, pozwala prawidłowo przeprowadzić działania poszukiwawcze, które zakończą się odnalezieniem osoby zaginionej, przede wszystkim żywej i zdrowej.

Zaginienia osób są dość dotkliwym zjawiskiem, które dezorganizuje życie społeczne, w związku z powyższym należy doskonalić umiejętności funkcjonariuszy w obszarze poszukiwań oraz współpracować m.in. z ośrodkami naukowymi, operatorami telekomunikacyjnymi, aby prawidłowo realizować podstawową funkcję administracji publicznej dotyczącą zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego.

¹ Portal Wewnętrzny KGP, *Nowa struktura Wydziału Poszukiwań w Biurze Kryminalnym Komendy Głównej Policji*, <http://pw.policja.pl/pl/wiadomosci/wydarzenia/2920,Nowa-struktura-Wydzialu-Poszukiwan-w-Biurze-Kryminalnym-Komendy-Glownej-Policji.html> [dostęp: 19.04.2023 r.].

² A. Wentkowska, *Poszukiwania osób zaginionych. System i metody działania w procedurach służb*, Warszawa 2016, s. 5.

³ Tamże, s. 9.

⁴ E. Gruza, I. Sołtyszewski, *Model poszukiwań osób zaginionych*, w: *Poszukiwania osób zaginionych*, red. E. Gruza, I. Sołtyszewski, Warszawa 2022, s. 427.

⁵ Tamże.

⁶ A. Wentkowska, *Poszukiwania osób zaginionych. System i metody działania w procedurach służb*, Warszawa 2016, s. 13.

⁷ E. Gruza, I. Sołtyszewski, *Model poszukiwań osób zaginionych*, s. 427.

⁸ A. Wentkowska, *Poszukiwania osób zaginionych. System i metody działania w procedurach służb*, s. 13.

⁹ E. Gruza, I. Sołtyszewski, *Model poszukiwań osób zaginionych*, s. 428.

¹⁰ Tamże.

¹¹ Tamże, s. 429.

¹² Tamże, s. 430.

¹³ Tamże.

¹⁴ R. Maciejczyk, *Zarządzanie danymi z ustaleń osobowych*, „Przedsiębiorstwo Przyszłości” 2013, nr 14, s. 98.

¹⁵ A. Taracha, *Czynności operacyjno-rozpoznawcze. Aspekty kryminalistyczne i prawnodowodowe*, Lublin 2006, s. 25.

¹⁶ Dz. Urz. KGP z 2022 r. poz. 160.

¹⁷ Ustawa o Policji, art. 20cb.

¹⁸ Tamże, art. 20da.

¹⁹ *Poszukiwania osób zaginionych. Informator dla policjantów*, Warszawa 2020, s. 7.

²⁰ Tamże, s. 7–8.

²¹ Tamże.

²² Tamże, s. 8.

²³ Tamże, s. 10.

Bibliografia

Gruza E., Sołtyszewski I., *Model poszukiwań osób zaginionych*, w: *Poszukiwania osób zaginionych*, red. E. Gruza, I. Sołtyszewski, Warszawa 2022.

Maciejczyk R., *Zarządzanie danymi z ustaleń osobowych*, „Przedsiębiorstwo Przyszłości” 2013, nr 14.

Portal Wewnętrzny KGP, *Nowa struktura Wydziału Poszukiwań w Biurze Kryminalnym Komendy Głównej Policji*, <http://pw.policja.pl/pl/wiadomosci/wydarzenia/2920,Nowa-struktura-Wydzialu-Poszukiwan-w-Biurze-Kryminalnym-Komendy-Glownej-Policji.html>.

Poszukiwania osób zaginionych. Informator dla policjantów, Warszawa 2020.

Taracha A., *Czynności operacyjno-rozpoznawcze. Aspekty kryminalistyczne i prawnodowodowe*, Lublin 2006.

Wentkowska A., *Poszukiwania osób zaginionych. System i metody działania w procedurach służb*, Warszawa 2016.

Słowa kluczowe: zaginiony, informacja, poszukiwania, Policja.

Keywords: lost, information, search, Police.

Summary

Elements of operational-reconnaissance work in search activities for missing persons

The search for missing persons is one of the statutory tasks assigned to the Police. Disappearances create a very complicated issue, the mechanism of which consists of many thread areas. The above imposes skills in many fields of law and science on people involved in finding the missing person, creating a multi-disciplinary mechanism in the search process, requiring comprehensive knowledge and skills of Police officers. It should also be taken into account that the legislator has equipped the public order service, which is the Police, with a number of legal and non-procedural tools to facilitate work in the search for missing persons. One of them include operational work methods and their specific form – the use of telecommunications data

Tłumaczenie: Robert Maciejczyk